

विदेशी गुत्तवणूक आणि भारतीय अर्थव्यवस्था.

नितीन मुटकुळे

द.ग.तटकरे महाविद्यालय माणगांव. जि. रायगड.

T k j k a t k : स्वातंत्र्यानंतर देशातील औद्योगिक क्षेत्राकडे भर दण्डात आला. १९५४ ते १९६० पर्यंत तत्कालीन पंतप्रधान पांडित नेहरू यांना हव्या इंडस्ट्रीजवर विशेष लक्ष दिले गेले. १९६० ते १९९० या काळात या क्षेत्राची वाढ काहीरी मंदावली. देशाला वित्तीय पैचातून वाहेर काढण्यासाठी उदारीकरण स्विकारण्यात आले. त्यांमुळे औद्योगिक क्षेत्रात परकीय गुत्तवणूक होण्याच्या वाटा वाढल्या. आयातीवरील बंधने कमी -००%.

प्रस्तावना :-

सार्वजनिक क्षेत्रातील काही उद्योगाचे खाजगीकरण आले. गेल्या २० वर्षात भारतात अनेक विदेशी कंपन्या आल्या. यांमुळे विदेशी गुत्तवणूक वाढतच गेली.

विदेशी गुत्तवणूक हे प्रत्यक्ष (थेट) गुत्तवणूक किंवा रोखेऱ्यांची गुत्तवणूक आणि परकीय सहकार्य जे साहाय्य किंवा मदत म्हणून ओळखले जाते. विदेशी गुत्तवणूक ही सार्वजनिक स्वरूपात उपलब्ध होते. अल्पविकसित देशांच्या दृष्टीने विदेशी गुत्तवणूकीचे महत्त्व मोठे असते. कारण ही गुत्तवणूक आर्थिक विकासाच्या प्रक्रियेत महत्वाची भूमिका बजावत असते. विदेशी गुत्तवणूकीमुळे आपल्या देशाच्या वित्तीय साधनसामुद्रीत वाढ होते. गुत्तवणूकीची पातळी वाढते. पायाभूत सुविधांचा विकास, तंत्र-गान उपलब्धता, पायाभूत उद्योगांचा विकास, संशोधन व विकास यांमध्ये वाढ होत असते.

शोधनिबंधाची उद्दिष्टे :- प्रस्तूत शोधनिबंधांची उद्दिष्टे पुढील प्रमाणे मांडली आहेत.

- 1) ३०% तातील विदेशी गुत्तवणूक धोरणाचा आढावा घेणे.
- 2) विदेशी गुत्तवणूकीचे भारतीय अर्थव्यवस्थेवर नालेल्या परिणामांचा अभ्यास करणे.

* संशोधन पद्धती :- प्रस्तूत शोधनिबंध वर्णनात्मक आणि विश्लेषणात्मक आहे. तथ्य संकलन करतान प्रामुख्याने दुर्योग माहितीचा आधार घेतला आहे. यासाठी संदर्भप्रश्न, वर्तमानपत्रे, मासिके इंटरनेट यांचा आधार घेतला आहे.

* भारत सरकारचे विदेशी गुत्तवणूक धोरण :- ३०% ताता स्वातंत्र्य मिळाले तेद्वा भारताचा विदेशी गुत्तवणूकी संबंधीचा दृष्टीकोन सांशेक होता. ब्रिटिश राजवट याला कारणीभूत होती. असे चित्र १९४८ च्या औद्योगिक धोरणात दिसून आले. यावेळी विदेशी भांडवलदार नाराज -नाले. पुढे १९५६ च्या औद्योगिक धोरणातही यात बदल केला नाही. यांनंतर शिथितीकरणाची प्रवृत्ती हव्याहूळू भवकम होत गेली. आणि विदेशी भांडवलाची भूमिका भारतीय अर्थव्यवस्थेच्या दृष्टीकोनातून अतिशय महत्वपूर्ण होत गेली.

१९९१ पायाच्या नवीन औद्योगिक धोरणात खाजगी विदेशी गुत्तवणूकीला अर्थव्यवस्थेच्या व विशेषतः औद्योगिक क्षेत्राच्या विकासात महत्वाची भूमिका देण्यात आली. विदेशी गुत्तवणूकदारांची प्रत्यक्ष (थेट) गुत्तवणूकीची नरतूद करण्यात आली. भांडवल बाजारात गुत्तवणूक करण्याची नरतूद आहे. विदेशी गुत्तवणूकदार यंत्रकुल उभारू शकतात. धातू उद्योग, इलेक्ट्रोनिक, साधनसामुद्री, दूर संचार, वाहतूक, औद्योगिक वंत्रसामुद्री, रसायने, शेती अवजारे इ. मध्ये परकीय भांडवलाला मान्यता देण्यात आली. या उद्योगात स्वोतंत्रा अनुसरून ५० ते १०० % परकीय समभाग सहभागास परवानगी देण्यात आली. काही उद्योगांत एकूण समभागाच्या रकमेच्या ७४ % पर्यंत गुत्तवणूकीची परवानगी आहे. आजारी उद्योगांमध्ये १०० % पर्यंत परकीय गुत्तवणूक करण्यास परवानगी दिली आहे.

सेवा क्षेत्रातही विदेशी गुत्तवणूकीचे स्वागत केले आहे. निर्यात, हॉटेल, पर्यटन या क्षेत्रात विदेशी गुत्तवणूकदारांसाठी दारे खुली आहेत. याशिवाय दवाखाने, शिपिंग, घरबाधांपी, व्यावसायिक कंद्रे, पायाभूत सुविधा, वोज, अशा गुत्तवणूक क्षेत्रात १०० % विदेशी गुत्तवणूकीला मान्यता देण्यात आली आहे. अलिकंडच्या काळात भारतात विकास विदेशी गुत्तवणूकीला मान्यता दिली आहे.

किरकोळ व्यापारात परकीय गुत्तवणूक हा भारतामधील २०११ मध्ये सर्वांधिक चर्चेचा विषय व्यवसाय व राजकीय स्तरावर गाजला. कारण डॉ. मनमोहन सिंग सरकारने सिंगल ब्रॅंड मध्ये १०० % तर मल्टीब्रॅंड रिटेलमध्ये ५१% विदेशी गुत्तवणूकीचा निर्णय घेण्याचे उरविले होते. परंतु १५ लाख असंघटित व लहान प्रमाणावरील किरकोळ व्यापारांचा हितास ५६४३४०० राजकीय पक्षांकडून त्या निर्णयाला विरोधे नाला. फक्त सिंगल ब्रॅंड' उत्पादनाकरिता किरकोळ क्षेत्रात १००% विदेशी गुत्तवणूक ११ जानेवारी २०१२ रोजी मंजूर करण्यात आली. भारताने २००० ते २०१० या काळात १.८ बिलियन डॉलर्स ची विदेशी गुत्तवणूक किरकोळ व्यापारात मिळवली. अर्थत-नांच्या मते, २०२० पर्यंत वाढू शकेल असा विश्वास संशोधकाने व्यक्त केला आहे.

तक्त क्रं. १

भारतातील थेट विदेशी गुत्तवणूकीचा अन्तर्गतवाहा.

वर्ष	FDI चा अन्त्र प्रवाह (कोटी रुपयांत)	वार्षिक वृद्धी दर (%)	FDI च्या प्रवृत्तीचे मूल्य (कोटी रुपयांत)
2000-01	10733	-	-88801.90
2001-02	18654	+74	3526.77
2002-03	12871	-31	15855.44
2003-04	10064	-22	28184.11
2004-05	14653	+46	40512.78
2005-06	24584	+68	52841.45
2006-07	56390	+129	65170.12

2007-08	98642	+75	77498.79
2008-09	123025	+25	89827.46
2009-10	123120	+08	102156.10
2010-11	88520	-28	114484.80

तत्काळ क्रं. १ मध्ये भारतातील थेट विदेशी गुंतवणूकीचा अन्तर्गत वाहाणा आणि त्याची प्रवृत्ती दर्शवली आहे. २०००-०१ मध्ये भारतात FDI चा अन्तर्गतावाह १०७३३ कोटी रुपये इतका असून २०१०-११ या आर्थिक वर्षात ८८५२८ कोटी रुपये इतका असल्याचे आढळून आले आहे.

भारतात १९९१ ने १९९९ या काळात ईंधन क्षेत्रात थेट परकीय गुंतवणूक ३१.३७% -नाली असून याच बरोबर टेलीफोन क्षेत्रात १८.३३% सेवा क्षेत्रात ६.१२% वैद्यकीय सेवा ६.१२%, वाहातूक ७.१३%, रसायने व खेते ५.८३%, धातू उद्योग ५.७५%, अत्रप्रक्रिया व इतर उद्योग २१.१३% गुंतवणूक -४०८१०.

अलिकडच्या काळात देशाचा मंदावलेला आर्थिक विकासाचा दर योमुळे परकीय चलनाच्या चालू खात्यात सतत वाढत जाणारी तृट कमी करण्यासाठी थेट परकीय गुंतवणूकीला परवानगी देण्याचा निर्णय सरकारने घेतला. यानुसार टैलेकॉम उद्योगात १००% परकीय गुंतवणूकीसह परवानगी देण्यात आली. संरक्षण आणि विमा उद्योगातील गुंतवणूक मर्यादा २६% वरून ४९% पर्यंत वाढविण्यात आली. याशिवाय आणखी १३ नवी परकीय क्षेत्रे गुंतवणूकीसाठी खुली करण्यात आली.

गेल्या काही महिन्यात नवी परकीय गुंतवणूक येण्याएवजी आधी आलेले भांडवल पुढी परत जाण्याचा रोख दिसून आला होता. त्याला आला घालण्यासाठी हा निर्णय घेण्यात ठू०१० ३०१० ठू०१० २२.४२ अब्ज डॉलरच्या थेट परकीय गुंतवणूक नालो. वर्षभरापूर्वी ती ३६.५० अब्ज डॉलर इतकी होता.

एफ.डी.आय. ची नवी क्षेत्रे आणि गुंतवणूकीची टक्केवारी -

क्षेत्र	टक्केवारी
१) संरक्षण उत्पादन क्षेत्र	२६ वरू००४९ %
२) विमा क्षेत्र	२६ वरून ४९%
३) वैद्यकीय	१००%
४) तेल शुद्धीकरण	४९%
५) कमर्सिडटी एक्सेंज	४९%
६) वैत्तनिक	४९%
७) विलारिंग कॉर्पोरेशन	४९%
८) ऑसेट रिकन्ट्रक्शन	१००%
९) पतनिधारण संस्था	४९%
१०) वैत्तनिक	१००%
११) कुरियर सेवा	१००%
१२) सिंगल ब्रॅड सिटेल	१००% मात्र ४९% पेक्षा अधिक गुंतवणूक बोडामार्फतच.

* विदेशी गुंतवणूकीचे भारतीय अर्थव्यवस्थेवरील परिणाम :-

१) विदेशी गुंतवणूक ही परकीय प्रत्यक्ष (थेट) गुंतवणूक, अप्रत्यक्ष गुंतवणूक किंवा रोगारूपी गुंतवणूक या स्वरूपात उपलब्ध होत असते. भारतासारख्या देशाला आर्थिक विकासाच्या प्रक्रियेत मोठा हातभार लागला आहे. विविध क्षेत्रात आधुनिक तंत्र-नानाचा प्रसार होण्यास मदत -नाली. अर्थव्यवस्थेतील श्रमाच्या उत्पादकतेत वाढ होवून उत्पादनाच्या वृद्धी दरात वाढ -४०८१०.

२) बांगा यांच्या अलिकडील काळातील अभ्यासाने असे स्पष्ट केले की, परकीय प्रत्यक्ष गुंतवणूक, व्यापार आणि तंत्र-नान विषयक प्रतीतीचा वेतन आणि रोजारार यांवरील प्रभाव वेगवेगळा आहे. उद्योगातील परकीय प्रत्यक्ष गुंतवणैकाच्या उच्च प्रमाणामुळे उद्योगातील वेतनदरात वाढ -नाली आहे. उद्योगातील निर्यात वाढीमुळे रोजारारातील वाढ होत आहे.

३) काही क्षेत्रातील उत्पादन, उत्पादकता व निर्यात वाढविण्यास परकीय प्रत्यक्ष गुंतवणूकीने मदत केली आहे. वाहातूक आणि धातूशी संबंधित क्षेत्राच्या बाबतीत सकारात्मक योगदान दिलेले आहे. मात्र अत्रांकिया क्षेत्रे आणि यंत्रसामुदीर्घ क्षेत्रे यावर प्रतिकूल परिणाम -नालेला आहे. भारतात समयलक्षी पातळीवर आणि क्षेत्रीय पातळीवर परकीय प्रत्यक्ष गुंतवणूकीचा प्रभाव कमी आहे.

४) चीन, ब्रौ-पील, मेसिक्यो या देशांशी तुलना करता परकीय प्रत्यक्ष गुंतवणूकीतील भारताचा वाटा कमी आहे. २००४ मध्ये चीन सह सर्व क्विकसनशील देशातील २.३३.२३० दशलक्ष यु.एस.डॉलर एवढ्या एकूण परकीय प्रत्यक्ष गुंतवणूकीपैकी भारताचा वाटा केवळ २.३% तर चीनचा वाटा २६% होता. परकीय प्रत्यक्ष गुंतवणूकीचे प्रमाण कमी असल्याने देशातील महत्वाच्या सर्व क्षेत्रात परकीय प्रत्यक्ष गुंतवणूकीचा प्रवाह अपेक्षेमाणे राहीलेला नाही. त्यामुळे या सर्व क्षेत्रांच्या विकासाला परकीय गुंतवणूकीचा आवश्यक तेवढ्या प्रमाणात हातभार लागलेला नाही. ४०८१० ५४% परकीय गुंतवणूक ही रोगारूपी गुंतवणूक या स्वरूपाची असून ती केवळ शेअरमधील सटटारूपी व्यवहार घाराविते.

५) परकीय प्रत्यक्ष गुंतवणूक ही श्रीमंत आणि उच्च मध्यम वर्गातील लोकांच्या उपभोगाच्या गरजांवर लक्ष केंद्रित करते. सर्वसामान्यांचा फारसा विचार ही गुंतवणूक होताना दिसत नाही.

६) आर्थिक विकासासाठी आवश्यक असणारी वित्तीय साधन सामुदीर्घ उपलब्ध होते. देशाच्या अंतर्गत साधनसामुदीर्घ भर पडते. भारतासारख्या विकासनशील देशाला परकीय भांडवलाच्या आधारांवृत्त अनेक विकासाचे प्रकल्प पूर्ण करता आले नसते. मोठ्या प्रकल्पात पुर्ण करता आहेत. अन्यथा हे प्रकल्प पूर्ण करता आले नसते. मोठ्या प्रकल्पात पुर्ण करता आहेत. संघी निर्माण होत आहेत.

७) परकीय गुंतवणूकीपैकी भारतातील सर्वसामान्य व्यवस्थावर कराचा भार पडत नाही. कारण कर्जाप्रमाणे या गुंतवणूकीवर निश्चित दराने व्याज द्यावे लागत नाही. कारण गुंतवणूक दारांना व्याजाएवजी नफा मिळतो.

थोडकात, भारतात १९९१ नंतर उदारीकरणाची प्रक्रिया सुरु -नाल्यानंतर आजपर्यंत परकीय गुंतवणूकीकीत सतत वाढ होत आहे. २०१० पर्यंत ४४.८ बिलियन डॉलर्स एवढी ४०८१० -नाली आहे. चीन नंतर भारत हे परकीय गुंतवणूकीचे दुसऱ्या क्रांमाकाचे परकीय गुंतवणूकीचे क्षेत्र समजले जाते. म्हणून भारतीय अर्थव्यवस्थेला आपली वृद्धी व विकास घडवून आणण्यासाठी विविध क्षेत्रात परकीय गुंतवणूकीची दारे खुली केल्याशिवाय पर्यायच नाही.

कृतिकांक :-

- १) ४०८१०, बिंद्र, (जानेवारी २०१०), अंतरराष्ट्रीय अर्थशास्त्र, सक्सेस पब्लिकेशन, पुणे. पान १०.१ ते १०.६
- २) सोनटक्के विठ्ठल, जोशी चंद्रमोहन (जानेवारी २०१२), आर्थिक वृद्धी आणि विकास, शेट पब्लिकेशन मुंबई पान. २७४ ४०८१२।
- ३) लिमन एम. एस. रावेकर डी.पी. (ऑक्टोबर २०१२), व्यवसाय व सेवा क्षेत्राची ओळख, शेट पब्लिकेशन मुंबई पान. ११६ ते १३०.
- ४) चंद्राण नामदेव, जोशी श्रीराम, अर्थसंवाद, जूलै -नोंदेव २०१२ खड ३६, अंक २ पान. १२६ ते १३५. मराठी अर्थशास्त्र परिषदेचे तैमासिक.
- ५) दत्त, संदर्भ (२००९) 'भारतीय अर्थव्यवस्था' ४६ वी आवृत्ती एस.चांद अंड कॅन्टी लिमिटेड नवी दिल्ली. पान. २९७.
- ६) Shrivastav S. What is the true level of FDI, flows to India ? EPW, Feb. 15. 2013
- ७) दैनिक लोकमत १७ जूने २०१३ - लोकमत न्यूज नेटवर्क.
- ८) दैनिक लोकसत्ता १७ जूने २०१३.